

PRAMÍNEK

Č. 94 | INFORMACÍ Z BAČALEK A LIČNA | 5-6/2020

MALOVANÉ KAMÍNKY ANEB PUTOVNÍ HRA NEJEN PRO DĚTI

Už se vám někdy stalo, že jste našli malovaný, nebo jen podepsaný kamínek?

Pokud ano, on tam totiž neleží jen tak náhodou. Jedná se o jednoduchou hru, která spočívá v tom namalovat kamínek a vypustit ho do světa. Nezáleží vůbec na tom, co na něj namalujete, jedná se především o zábavu a vaši fantazii. Pokud vám něco říká geocaching, tak princip hry je podobný. U kamínek ale není přesná GPS. Většinou jen víte přibližné místo, kde se může vyskytovat, nebo vám pomůže jen náhoda.

Zapojit se může opravdu každý. Stačí se připojit do facebookové skupinky „Kamínky“ a namalovat cokoli na jakýkoliv kamínek. Z druhé strany by mělo být označení této skupiny a vaše PSČ, aby se vědělo, odkud pochází jeho tvůrce. A pokud chcete jen malovat a dělat radost druhým, kteří kamínek najdou, pak to jde i bez Facebooku. Prostě jej někam položíte, ale jeho cestu už sledovat nemůžete. Ptáte se, kde se nápad objevil? Zřejmě v USA, odtud se rozšířil pak např. do Rakouska, Švýcarska nebo na Slovensko, a teď i k nám, až na Bačalky.

Pokud vás tato hra zaujala a chcete začít tvořit, pak směle do toho. Užijete si spoustu legrace a věřte, že se kamínek někde časem vynoří. **Nezapomeňte jej podepsat (logo Facebooku, #Kamínky a PSČ vašeho města). Kamínek vyfoťte, sdílejte ve skupině na Facebooku spolu s informací o městě a PSČ, odkud vyráží a pak už se může vydat na své putování.**

ČÍM MALOVAT?

Kamínky namalujte akrylovými barvami a akrylovými fixy. Na závěr ještě přelakujte bezbarvým akrylovým lakem. Tipy na ověřené výrobky najdete v souborech

skupiny. Jsou tam i pěkné návody, jak začít a jak obrázek dokončit. Tím pádem to zvládne každý, vy i vaše děti či vnoučata.

KDE JEJ POLOŽIT?

Kamínek položte na viditelné místo, kde je pravděpodobné, že si jej někdo všimne. Prosíme, dbejte také na bezpečnost svou i budoucích nálezců. Volte takové místo, kde nehrozí nebezpečí, úraz, není velký provoz,

neponičte památku či prostor apod. Není naším cílem vytvořit skládky a ničit životní prostředí, ale poskytovat radost z objevování a opětovné darování.

A jak se hra dostala na Bačalky? Na Velikonoce sem přijela kamarádova sestra s dětmi a na návštěvě mi ukazovala, co s rodinou vytvořila. Informovala mě, o co se jedná, jak se to hraje a po víkendu na mě s dcerou čekalo překvapení. U kaštanu ve vesnici bylo schovaných 7 kamíneků. Okamžitě nás to zaujalo, vstoupily jsme do facebookové skupinky, koupily barvy, našly pár kamíneků a začaly jsme malovat. Kamínky jsme uložily i k nám na Bačalky. Tak kdo se přidá k nám „kamínkařům“ 😊?

Mohou putovat i stovky kilometrů...

A pro inspiraci je tu pár kamíneků s nápady. Některé již pocházejí z dílny našich sousedů. Vlastně sousedek. Přidají se i jiní tvůrci?

Adel Ba.

STÁVKOVÁ POHOTOVOST STAROSTŮ

Vláda ČR hodlá vzít obcím více než 20 mld. Kč. Tyto prostředky budou chybět i naší obci na důležité investice a rozvoj. Ohroženy jsou tyto naše připravované investice a záměry:

- přivaděč pitné vody
- oprava kanalizace
- čištění a rekonstrukce požárních nádrží.

Přitom vláda mohla zvolit jiný způsob, jak nebrat dnes tolik potřebné finance obcím. Jako starostka obce jsem se rozhodla podpořit protestní stávkovou pohotovost starostů, protože v této nelehké době je důležité zachovat finanční prostředky obcím, aby mohly investovat a znovu rozhýbat regionální ekonomiku, pomoci živnostníkům a místním firmám. Obce i kraje v naší zemi plní důležitou úlohu zadavatelů veřejných zakázek, proto v minulých dnech vyvěšovali na protest proti těmto krokům vlády černé vlajky. Bohužel dopady na obce se mají ještě dalšími návrhy zákonů prohloubit a je důležité, aby se obce již ozvaly zásadně proti takovým návrhům.

Dne 1. 6. 2020

Ing. Pavlína Kaprasová
starostka obce Bačalky

Dobře hospodařiti, potrestán býti

To není výklad z nějakého kratochvilného snáře. To je vládní návod, jak rozdávat z cizího. Asi nikomu neušlo, jakým „schilleným“ tempem se řítí náš státní rozpočet do astronomického schodku. Vláda rozdává peníze na všechny strany, ani náznaku, že by začala u sebe, třeba snížením počtu pracovníků státních úřadů, kteří, ač to zní neuvěřitelně, na střídačku zůstávali po několik týdnů i měsíců na „home office“ za plný plat, ačkoli např. kvůli ochraně osobních údajů přece nemohli z domova dělat prakticky nic. Proč by si vláda taky s touhle banalitou lámala hlavu, když lze tak velice snadno „ošklubat“ územně samosprávné celky, tedy města a obce. **Zejména v těch menších obcích lidé velice dobře vědí, že se musí spoléhat sami na sebe,** že je jim přístup k velkým dotacím systémem administrativních překážek odpírán a ztěžován. Proto se naučili šetřit – tak, jak to bývalo zvykem v zodpovědných domácnostech. Rok, dva i více. Pak teprve **udělali to, co potřebovali, nikoli to, co jim stát nalinkuje a povolí:** opravili místní komunikace, vybudovali nové chodníky, vodovod, postavili si hospodu nebo školku. Ze svého, aniž by se museli dopředu trást strachy, jestli neporušili některý z tisíců předpisů a ministerských metodik. Proto jsem se i já připojila ke **stávkové pohotovosti starostů,** kterou vyhlásil Svaz měst a obcí a jejímž cílem je vysvětlit senátorům, proč je dobré neschválit rozhodnutí poslancecké sněmovny, aby se na podpůrné programy v souvislosti s nouzovým stavem použily naše obecní prostředky. Jde nám o to zabránit rozkradení obecních úspor na megalomanské projekty nebo možná už nyní na předčasnou volební kampaň stávající vlády. A i kdyby nebylo různých „Antikovidů“ a „Pětadvacítek“, na které mají být obecní příjmy obětovány, **už nyní se jarní kolaps ekonomiky projevil v příjmech naší obce docela drsně.** V tabulce níže vidíte, jaký je v našem obecním rozpočtu na příjmové stránce vývoj sdílených daní (bez daně z nemovitostí) v období od loňského prosince do května. Díky propadu ekonomiky, zastavení strategických fabrik a vyhlášení nouzového stavu, jsme se v květnu ocitli na 50% prosincového stavu. **Jednostodeset tisíc korun měsíčně** (pro mnohé lidi běžný měsíční plat) na provoz a rozvoj obce opravdu nestačí. **Jak se s touto částkou** slovy paní ministryně financí „**proinvestovat k prosperitě**“, to opravdu netuším. Kdybychom nebyli v minulých

Vývoj příjmů ze sdílených daní (bez daně z nemovitosti) v tisících Kč	
prosinec 19	219
leden 20	175
únor 20	189
březen 20	206
duben 20	122
květen 20	110

letech zodpovědní, nevytvořili si skoro třímilionovou rezervu a pustili jsme se do pořizování zbytných investic, možná bychom brzy přestali v noci svítit veřejným osvětlením a o vybudování nového zdroje vody a přivaděče bychom dětem vyprávěli večer před spaním místo pohádky. Tyto řádky píšu proto, abyste nepodléhali lživým informacím našich politiků, že „to bez problémů dáme“, že se otrepeme a ekonomika zase bude šlapat stejně jako před kovidem, že je v podstatě v tuto chvíli nejdůležitější, zda a kam pojedeme na dovolenou a jestli tam dostaneme ke snídani zdarma koblihu. **Nedáme to bez bolestí, odříkání a hlavně bezpracně.**

Když před více než 100 lety vznikla naše republika, přesto, že byla hnacím průmyslovým motorem celého bývalého c. a k. mocnářství, měla velké problémy ustát poválečné ekonomické nastavení Evropy. Ten, kdo tehdy pevně držel finanční otěže, byl ministr financí Alois Rašín a jeho motto a návod na úspěch zněl: „**Pracovat a šetřit.**“ Naši prarodiče a praprarodiče obojí dobře poznali. Dřeli do úmoru, skládali korunku ke korunce, přes týden se vařila prostá jídla a do restaurací na jídlo se nechodilo vůbec; přešivaly se šaty, nosilo se oblečení po starších sourozencích, nikam k moři nebo do Dolomit na lyžovačku se necestovalo . . . Zkrátka žilo se skromně. Ano, trendy doby jsou dnes jiné, utrácet jak to jen jde, když to nejde, tak si půjčit. Vždyť je to tak snadné, jeden podpis a zase jedeme dál. Ale tak to nejde do nekonečna. Každý hrnec blahobytu má i svoje dno a někdy může být i hodně připálené. Když už tedy ne skromně, tak **pojďme všichni zkusit žít aspoň skromněji, než jsme byli zvyklí. Jak doma, tak v obci.**

Budeme se letos kupříkladu muset smířit s tím, že se za kulturou (kromě selských trhů, které se konají 22. srpna) vydáme k sousedům (viz pozvánky na jiném místě tohoto čísla); pokud někomu nedostává ke sportovnímu vyžití naše nohejbalové hřiště nebo lesní cesty, může pro ušlechtilé sporty využívat za drobnou úplatu sportoviště v okolních obcích; nepodléháme různým nabídkám na dodávku právního, finančního nebo účetního softwaru, který nikdy nevyužijeme; a mnoho dalších zbytečností, které se nám stále někdo snaží vnutit.

Naší obecní prioritou číslo jedna je i nadále zajistit do budoucna dostatek pitné vody. Hydrologický průzkum, zkušební vrt a čerpací zkoušky nás přijdou na půl milionu. Díky nouzovému stavu se celá tato akce protáhne o půldruhého měsíce, výsledky očekáváme namísto v červnu až v srpnu. Další investice: od soukromého vlastníka **hodláme odkoupit pozemky, po nichž vedou pro nás strategicky významné účelové komunikace směrem na Záhuby.** Musíme si uchránit záložní přístup do obce mimo státní silnici pro případ, že by se stala nesjízdnou nebo se opravovala. Sami vidíte, jakým stylem se „opravila“ silnice III.třídy v úseku „Velký a Malý Cikán“. Bílé pruhy a reflexní sloupky kolem rozhašené silnice, která v současnosti supluje silnici II.třídy Libáň-Dětenice, po níž nelze kvůli snížené únosnosti mostku u Kozodírek jezdit. Doufali jsme, že letos bude mostek opraven a situace na silnici z Libáně na Lično se opět zklidní. Bohužel, podle posledních informací se k opravě mostku u Kozodírek letos silničáři nedostanou. A to jsou v říjnu krajské volby, před kterými se většinou narychlo opraví kde co. Plánované opravy horní požární nádrže jsme se museli zatím vzdát. Jen úprava a uložení sedimentu jsou tak finančně a časově náročné a ekologicky složité, že bychom nestihli opravu realizovat v časovém harmonogramu, abychom vyhověli podmínkám krajského dotačního programu. A zbytečný milion korun v tuto chvíli nemáme.

Co ale budeme mít, to **je kontejner na elektroodpad.** S firmou REMA Systém, a.s. jsme uzavřeli smlouvu o zapojení naší obce do projektu „Zelená obec“, tedy smlouvu o shromažďování a svozu elektroodpadu (od baterií do rádia počínaje až po drobné domácí elektrospotřebiče typu žehlička, rychlovarná konvice). Kontejner na drobný elektroodpad bude umístěn u oplocenky v centru obce. Až bude k dispozici, budeme vás informovat.

Vážení občané a sousedé, jsem ráda, že jsme ve zdraví všichni přestáli těžké „kovidové“ jaro, že jsme byli k sobě zodpovědní a ohleduplní a většinou bez problémů jsme i s rouškami na nose našli na úřadovně při řešení vašich požadavků a problémů společnou řeč. Popřejme si, abychom v optimistickém ladění společnými silami zvládli i nadcházející ekonomicky obtížné měsíce.

Ing. Pavlína Kaprasová, starostka

BLESKOVÁ POVODEŇ 18. 6. 2020

To Bačalky ještě nezažily!

Už předpověď počasí na čtvrteční odpoledne 18.6.2020 nic dobrého nevěštila. Prý má na některých místech spadnout až 80 mm vody. Jó, možná tak na horách, ale u nás? Tady na Bačalkách se to vždycky rozežene a nepadne ani kapka. A i kdyby, od nás všechna voda vždycky uteče, vždyť jsme na kopečku. Ó, to jsme se zle zmýlili! Těžké mraky plné vody

na naši milou vísku doslova sedly a začaly si „uletovat“. Během čtvrtečního odpoledne napršelo 88 mm vody, v pátek připadlo dalších 40 mm. Není divu, že tu první nálož vody spadlou během 2,5 hodin nestačila ztvrdlá a hlubokou orbou nedotčená půda vsáknout a začala se valit do vesnice. Nejvíce to odneslo Lično, zejména d'olík, ve kterém je prameniště našeho vodovodu. Voda se valila z Matějovy louky přímo na čerpací stanici, do požární nádrže a přes silnici k Rukavičkům. Tam se trochu zbrzdila o vrata a pokračovala dolů z kopce.

Libáňští hasiči přijeli po mém volání na linku 150 během dvaceti minut a započali záchranné práce – odklonění proudu vody do požární nádrže. Vodní živel se ale nechtěl nechat zkrotit, nastoupit musela dokonce i těžká technika – Tomáš Rukavička s bagrem. Tlak vody byl tak silný, že kalná voda z polí podtekla i pod čerpací stanici a bohužel kolem chráničky s kabely od čerpadla vtekla do zásobovací jímky v prameništi. Ihned jsme vypnuli čerpadla, abychom zabránili načerpání kalné vody do vodojemu a začal třídní boj o pitnou vodu. Měli jsme velké štěstí, že jsme pro nadcházející víkend sehnali od VOS Jičín cisternu s pitnou vodou, takže náhradní zásobování bylo zajištěno. Ve spolupráci s dětenickými hasiči, p. Ing. Valíškou a p. Ottem jsme v pátek a v sobotu několikrát pramenní jímky vyčerpali, vyčistili a vydezinfikovali. Mezi tím se ale dočerpala zásoba vody ve vodojemu, takže nedělní napouštění vodojemu a řadu se neobešlo bez komplikací se zavzdušněním. **Voda zatím není určena na přímé pití, je nutno ji převářet, dokud nebudeme mít k dispozici výsledky rozboru odebraných vzorků.**

Problémy s pitnou vodou nemáme zdaleka jenom tady na Bačalkách. Nepitnou vodu a přistavenou cisternu mají i v sousední Veselici a na Zelenecké Lhotě, kde jim také do prameniště natekla voda z polí. Ušetřeny nebyly ani domácí studny. **Krajská hygienická stanice vydala informační materiály, jak postupovat při kontaminaci studní.** Jsou k dispozici na našich webových stránkách, **určitě očistu vašich studní nepodceňujte a dejte studním i přírodě čas, aby se promáčená půda stabilizovala.** Blesková povodeň přinesla do naší obce také naplavenou zeminu a kamení, některé kanálové rošty jsou ucpané. Chtěla bych vás touto cestou požádat, abychom každý z nás přiložil ruku k dílu a v okolí svého bydliště pomohl s odstraněním naplavených nánosů a vyčištěním kanálových roštů, aby při dalším dešti, který meteorologové předpovídají, mohla voda odtékat. Děkuji všem, kterým na naší obci záleží.

Pavla Kaprasová

**Pršelo, jen se lilo...
a to tu dlouho nebylo...**

Koho by myšlenka napadla,
že čeká nás slušná záplava,
nebýt hasičů a bagru,
dlouho by odbahňoval stavbu,
človíček co pod kálkem bydlí,
spása přišla v poslední chvíli.

U bývalého obecního úřadu
kanál vytvořil slušnou fontánu.

A pak mi blesklo hlavou,
kde na Bačalkách ještě plavou...
A jak se lidem u polí daří?
Když na nich nemoudří hospodaří.
Promoklá jsem dál už vsí neputovala.
Co pan Podhajský?
Stodola, neodplavala?

**...pije vodu, pijte pitnou vodu,
pijte vodu, nepijte rum...**

Tento nářev se mi při té povodni ozval v hlavě a v duchu
píši autorovi písni Pijte vodu Jarku Nohavicovi:

My bychom rádi pili vodu, leč voda na Bačalkách s námi
hezky laškuje. Buď je sucho a je jí málo, nebo se do ní
dostanou různé fujtajblíky a nejde pít, a nebo, koho by to
napadlo, přijde potopa.
To už je na panáka rumu!

J. Rukavičková

JE LIBO ŽELVÍ POLÉVKU?

Že snášejí želvy vejce a kladou je do písku, jsem se dozvěděla čirou náhodou při čtení české verze románu Dobrodružství Robinsona Crusoe, námořníka z Yorku, jejímž autorem je J. V. Pleva a která je doplněna překrásnými ilustracemi Zdeňka Buriana. Dodnes na tu knihu ráda vzpomínám. Nevybavena tehdy internetem nemohla jsem si vygooglit, jak taková želva ve skutečnosti vypadá a žije, a tak jsem fantazírovala. Viděla jsem, jak si to pomaličku štrádne po písčité pláži, velkýma očima šmíruje kolem sebe, jestli ji někdo nevidí, kam ta vajíčka snáší. A pak se odebere do teplého moře, pomaličku se celým krunýřem noří do slané vody . . . a vynoří se na Ličně u požární nádrže! Taky jste si těch dvou želvích dam (nebo je to snad páreček?) všimli? Jsou zatím rozpačité, raději se moc nehýbou, dokonce už tu na břehu stojí tak dlouho, že se jim na krunýři uchytily netřesky a další subtropické rostliny. Jestli nevěříte, tak se běžte ke kálku podívat. A pak že za nevěděními zážitky musíme lítat kraj světa!

Za exotickou podívanou pro legraci i potěšení oka děkujeme Adlenkám (Janě a Lence). No a když už jsme u těch želviček, je dost možné, že v nějakém supermarketu na úseku mořských potvor na želvičku narazíte. Přidám proto k dobrému receptu na želví polévku, tak jak ji za první republiky připravovala paní Šroubková ve stejnojmenném vyhlášeném hotelu

u srdci Václavského náměstí. Pravda, je to čtení pro trochu otrlejší povahy, ale v době, kdy jsou na televizních obrazovkách samé vraždy, střílečky a detaily z pitevního stolu, je recept na želví polévku slabý odvárek☺.

„Živou želvu usmrtíme tím způsobem, že ji vylákáme kouskem salátu, aby vystrčila hlavu, v kterémžto okamžiku se hlava želve prostě uřízne. Po té pověsíme želvu za zadní nohy a necháme krev plně vykapati. Želvu v celku pak dáme do vody si půl hod. vařiti (ovšem podle stáří). V uvařeném stavu dá se pak lehce krunýř želvy tupým nástrojem od masa oddělit. Z vyňatého těla ihned odstraníme žluč a střívka. Maso, ploutve, vaječník, játra a srdce jsou hlavní součástíkou k vaření polévky. Ploutve se oloupají (jako husí nohy), ostatní části po přeprání jsou schopny k upotřebení. K vaření nesmí se použít železného hrnce. Maso ve váze dá se do nádoby, zaleje se 2 l vody, přidá se celer, petržel a pór a nechá se (asi půl hod.) vařiti. Po uvaření rozkrájí se maso na malé kostky, přidají se pečárky a lanýže na stejné kostky nakrájené; to vše přelege se připraveným vývarem z želvy a nechá se vařiti. Jako vložka vkládá se do polévky tak zvané imitované želví vejce. Před servírováním přidá se trochu sherry a Arrow-root (indická škrobovitá mouka), což při stálém míchání do polévky se zakvedlá. Takto upravenou polévku servírujeme ve zvláštních k tomu připravených šálkách. Bon appetit!“

Na želví polévku pozvala Pavla Kaprasová

KORONAVIROVÉ SNĚNÍ

Pološero, a v něm „Zkoumalky“

Díky ponocování u rádia, se to stalo. Poslouchám v pásmu dvaceti metrů a najednou velká záře na zahradě. Nejprve jsem si myslel, že vznikl oblouk na některé z mých antén. Ale pak jsem uviděl velký válec, ze kterého vylezly dvě postavy. Vypadaly jako potápěči z filmů Julia Verna. Postavy - Zkoumalky prohlížely antény, kabely a dožadovaly se prohlídky mého zařízení, které dokázalo ničit přirozenou cestou viry. Viry, jež sužovaly zemi po dobu několika měsíců. Měl jsem radost, že budu ve své činnosti povzbuzen a konečně doceněn, že už to není jen koníček, který krade čas. Po testech a měřeních všelijakých veličin mého zařízení, se Zkoumalky jednoznačně shodly na tom, že signály jsou opravdu škodlivé pouze pro viry a bakterie. Neprokázaly se jiné škodlivé účinky na lidský organizmus. A pak se to stalo...

Budík ukončil mé lékařské objevy a já byl vržen do reality. Očistné ranní kolečko a skok do dalších dnů, které mají i svá pozitiva. Lidé spolu více mluví, dokonce i bez telefonů a různých sítí. Pečou doma chleba, občas si uvaří dobrotu, na které dříve nebyl čas. Čtou více o tom, co je třeba k normálnímu životu. A tak i my radioamatéři máme více času. Času na popovídání si kamarády na druhé straně zeměkoule.

Ale stejně čekám, až mi na zahradě přistanou nějaké ty Zkoumalky...

Sl. Zeler

Speciální hledí, anténky, sluchátka a různé kontrolky. Přesně tak vypadají některé sošky, které se dají najít po celém Japonsku.

Říká se jim Dogu, což v překladu znamená hliněné figurky. Dosud se jich objevilo asi 15 tisíc, obvykle jsou vysoké mezi 10 a 30 centimetry a jejich stáří je datováno do období mezi 12. a 3. stoletím před naším letopočtem.

Americký záhadolog Vaughn M. Greene v 50. letech minulého století sošky studoval přímo v Japonsku a poukázal na víc než 30 shodných prvků mezi „skafandry“ Dogu a soudobými vesmírnými obleky.

<https://www.denik.cz/magazin/zahada-jmenem-dogu-co-jsou-zac-podivne-sosky-z-japonska-vyrobili-je-lide-2014071.html>

ZA KULTUROU K SOUSEDŮM

DIVADELNÍ LÉTO LIBÁŇ - 2020

Je potěšující, že i přes nepřízeň osudu, kdy celé jaro zela divadelní hlediště prázdnou, budeme mít možnost v prázdninovém čase tento deficit dohnat. A nemusíme jezdit daleko: centrem divadelního života bude totiž toto léto Libáň, přesněji řečeno sokolovna. Uskuteční se zde **1. ročník přehlídky ochotnických souborů** s názvem: **Divadelní léto Libáň**. A začal zdařilým provedením Stroupežnického **Našich furiantů** v podání takřka poloprofesionálního a perfektně sehraného souboru z **Libošovic**

Další představení: **18.7. Tchně na zabití** (Semi-ly), **8.8. Ono to stojí** (Mladá Boleslav), **22.8. Jezinky a bezinky** (Dobrovice).

SEDMIHORKY, MARKVARTICE, SOBOTKA

Bohatou nabídku napříč žánry nabízí také **Sedmihorské léto** (program též na našem webu) a opravdovou lahůdkou bude **18. července od 22.00 hodin koncert vynikající české harfistky Kateřiny Englichové, která vystoupí v programu Barokní hudba při svíčkách v kostele sv. Jiljí v Markvarticích**. Určitě doporučuji sledovat webové stránky města Sobotky, kde se pozvánky neustále aktualizují a doplňují. Za pozornost stojí opravdu **přátelská setkání pod košatým ořešákem Šolcova statku**, kde máte možnost potkat se při besedách a koncertech s hudebníky, spisovateli a výtvarníky.

Hru na harfu vystudovala na Pražské konzervatoři u Libuše Váchalové během let 1983–1989. V letech 1989 až 1994 získala Fulbrightovo stipendium v USA, které jí umožnilo dále studovat na prestižní hudební škole The Curtis Institut of Music ve Filadelfii u Marilyn Costellové (1925–1998). Dále také absolvovala řadu mistrovských kurzů, např. u Marielle Nordmanové, Helgy Storckové či Judy Lomanové. Její interpretační umění bylo oceněno v řadě soutěží. Vystupuje jako sólistka s mnoha našimi i zahraničními komorními a symfonickými orchestry. V roce 1998 debutovala jakožto sólistka v newyorské Carnegie Hall.
Zdroj: Wikipedie a stránky harfenistky

<https://www.englishova.cz/>

NA VÝLETY DO MARIÁNSKÉ ZA HRADY

Řada našich periodik začala uvádět tipy na tuzemskou dovolenou. Perly české turistiky. Ano, jsou to krásná místa, veskrze dobře všem známá. A díky této reklamě budou v létě ještě více exponovaná než kdy jindy. Sama jsem měla letos v květnu příležitost zažít tisícíhlavé davy na Kokořínsku, na trase, o níž jsem se domnívala, že bude oázou ticha.

Asi před osmi devíti lety jsem do Pramínku připravila na pokračování povídání o **zajímavých místech Mariánské zahrady**. Zahrady – barokní komponované krajiny – která za svůj vznik vděčí rodu Schliků, pánů na Veliši. Teď se mi dostala do rukou nádherně zpracovaná publikace z pera mladé místní historičky **Lucie Rychnové s názvem: František Šlik a česká barokní krajina**. Je to opravdu úctyhodné dílo, velmi detailně propracované, doplněné spoustou fotografií, načrtů a také historických map. Mj. jsem se z ní dozvěděla, že **jsme kolem roku 1713 měli tady u nás na Ličně jednokolový mlýn na nestálé vodě a že historický název naší obce není „Batschalek“, jak bylo uváděno v německých mapách za protektorátu, ale „Patschalka“**. No nevím, nevím, ale překlad z němčiny a příp. výklad kořenu slova či slov příbuzných nám nedává moc hezkou nálepku☹. Co říkáte takové příbuznosti německého Patschalka s našim českým označením člověka nešikovného na ruce „packal“. Možná se mylím, možná to něco značí☺.

To nic nemění na tom, že výše **uvedená kniha je dokonalou rukověť pro vaše nenáročné a ve smyslu mého úvodníku skromné výletování**. Stačí vám kolo, příp. auto na přiblížení, do baťůžku chleba s máslem a něco k pití. Zaručuji vám, že nikoho nepotkáte, a nemusíte se bát, že zabloudíte: **ať jste v Mariánské zahradě kdekoli, vždycky se budete cítit doma**. Ať už budete stoupat k tajemné čtvercové **Loretě**, nebo budete šplhat na **vrch Veliš** s přenádhernými výhledy na všechny světové strany; příp. o sv. Petru a Pavlu navštívíte **Boží hrob v kostele v Drahorazi**, objevíte **Kapli Andělů Strážců** nad Ostružnem, půjdete s procesím na zpívanou pouť na **sv. Annu** v Dolním Lochově, pokloníte

te se památce zakladatele u **hraběcí hrobky rodu Schliků pod Veliší**, budete obdivovat dokonalou funkčnost architektonického provedení **vokšických sýpek** nebo si jen tak sednete na břeh nedalekého **rybníka Ervín** (známého též pod označením „Pod bukem“) a budete se dívat na milkovický kopec a představovat si, jak asi vypadal ten prastarý hospodářský dvůr, kde podle pověsti žila ona „milka“, již patřil výkřik hraběte Ervína Schlika při sebevražedném pokusu utonutím: „Milko, více krát tě nespátím“.

Co říkáte – že to není vůbec špatný nápad jet na dovolenou domů?

Pavla Kaprasová

Toto číslo vychází 26. 6. 2020. Příští vydání Pramínku plánujeme na 7. 8. 2020.

Výtisk je zveřejněn na internetových stránkách obce www.bacalky.cz.

Měsíčník/dvouměsíčník. Vydáván na Bačalkách. Vydavatel: Spolek Bačalský Pramínek, Bačalky 101, 507 23 Libáň, IČ: 22890874. Evidenční číslo registrace periodika: MK ČR E 20239. Výtisk je zdarma. Tisk je hrazen z dobrovolných příspěvků občanů a příspěvku obce.

Tento výtisk připravili: Varhanová Alena, Kaprasová Pavlína, Rukavičková Jitka, Zeler Slávek. Dopisovatelé jsou uvedeni pod příspěvky. Za obsahovou stránku příspěvků ručí autor. Grafická úprava: J. Rukavičková. Tisk: SŠEP SP Mladá Boleslav. Další fotografie z akcí v obci najdete na www.bacalky.cz v sekci FOTOGALERIE.

Roznášku zajišťují: S. Zeler, Z. Šátková, J. Rukavičková. **S náměty a připomínkami** se obraťte na kohokoliv z naší redakční skupiny nebo pošlete na email praminek.bacalky@seznam.cz.

Na tisk Pramínku přispěli: Novotní Lično 200Kč, p. Doškář 150Kč, p. Štědroňský 150Kč, Chaloupkovi 200Kč, p. V. Dvořák 500Kč, p. Nechutová 200Kč.

Děkujeme za spolupráci a podporu. Vítejte vaše příspěvky, náměty a připomínky, aby Pramínek byl přínosem pro nás pro všechny.